ЗАКАВКАЗСКОЕ ОБЩЕСТВО ЗАЩИТЫ ПРАВ ПОТРЕБИТЕЛЕЙ

კომუნისტი

ორგ. ქ. კ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კ-ის და საკის ორგანო

№ 244 (5045) | კვირა, 24 ოქტომბერი 1937 წ. | ფასი 10 კაპ.

თბილისის უდიდეს საწარმოთა მუშა-მოსამსახურეების საერთო კრებებმა კავშირის საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატებად უმაგალითო რევოლუციური ენტუზიაზმით დაასახელეს ამხანაგი სტალინი და მისი უახლოესი თანამებრძოლნი — ამხანაგები მოლოტოვი, კაგანოვიჩი, ვოროშილოვი, ეჟოვი, ბერია და ბლიუხერი.

დასახელებულია აგრეთვე საქ. სსრ სახკომსაბჭოს თავმჯდომარის ამხ. გ. ბაქრაძის, საბჭოთა კავშირის გმირის, მფრინავ ამხ. ვოდოპიანოვის და სტახანოველი-მუშების წრკლაურისა და მაზანაშვილის კანდიდატურები.

თბილისის მშრომელთა პირველი კანდიდატები

„მუშა-მოსამსახურეთა“, ინჟინერ-ტექნიკოსთა და მოსწავლეთა გუშინდელი მრავალრიცხოვანი წინასაარჩევნო კრებები, რომლებსაც ორდენოსანი საქართველოს დედაქალაქის ფაბრიკა-ქარხნებსა, დაწესებულებებსა და უმაღლეს სასწავლებლებში უმაგალითო ენტუზიაზმითა და აღფრთოვანებით ჩაიარეს, წარმოადგენდნენ ლენინ-სტალინის პარტიის ირგვლივ მშრომელთა უფარდობილეს მასების შემჭიდროებისა და დაორგანიზების შესანიშნავ დემონსტრაციას. თბილისის მოქალაქეები აყუდებდნენ სსრ კავშირის უზენაესის საბჭოს დეპუტატობის თავიანთ კანდიდატებს.

რა მკაფიოდ მოსჩანდა ამ შესანიშნავ კრებებზე კომუნისტთა განუყრელი კავშირი უპარტიოებთან! მათების რა უდიდესი ერთგულება და სიყვარული გამოიხატებოდა ლენინ-სტალინის დიადი პარტიისადმი, ხალხთა სიყვარული ბელადის ამხანაგ სტალინისადმი უპარტიო მუშებისა და მოსამსახურეების (იქ ცხლოვან და ამაღელვებელ სიტყვებში!

თბილისის მშრომელებმა გამოხატეს ჩვენი ქვეყნის ყველა მშრომელთა აზრები და გრძნობები, როცა ერთსულოვანი მოწონების გუგუნსა და შეუხარე ტაშს გრიალში კავშირის საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად დაასახელეს ხალხთა საყვარელი ბელადი დიდი **სტალინი** და მისი ღირსეული თანამებრძოლები.

კრებებზე გამოსული მუშებისა, მოსამსახურეებისა და სტუდენტების, როგორც პარტიულების, ისე უპარტიოების, გულდაწყვეტილი და მადლობის სიტყვები პირველ რიგში მიმართული იყო სტალინური კონსტიტუციის შემოქმედის, სოციალიზმის მსოფლიო ისტორიულ გამარჯვებათა ორგანიზატორის, ხალხთა საყვარელი ბელადის, მამისა და მასწავლებლის დიდი სტალინისადმი, რომელმაც ჩვენი ქვეყანა ბედნიერ და საამური ცხოვრებამდე მიიყვანა.

— ამიერ-კავკასიის რკინიგზის ყოფილი მთავარი სახელოსნო, რომელმაც ამიერკავკასიის მუშათა მძლავრობის ისტორიაში არაერთი სახელოვანი ფურცელი ჩაწერა, — ამბობს ორთქლმავალ-ვაგონების სარემონტო ქარხნის უპარტიო მუშა, მოწინავე სტახანოველი ამხანაგი ე. ქაფიანიძე, — ამჟამად ამაყად ატარებს იმის სახელს, ვინც პირველმა აღმართა ამ ქარხანაში რევოლუციური ბრძოლის ჩირაღდანი, — ამხანაგ სტალინის სახელს, რომელსაც ჩვენი ქვეყანა მიჰყავდა გამარჯვებიდან გამარჯვებამდე.

წინადღეები შემომჩქმა კავშირის საბჭოს დეპუტატად წამოყენებულ იქნას ჩვენი საყვარელი სტალინი და ეთხოვოს მას ცენტრალურ ოლქში, ხოლო ამჟამად ღირსეულად მეთაურობს სოციალიზმის მძიმე ინდუსტრიას.

ყველგან, უაღრესად პასუხსაგებ პოსტებზე, სადაც კი ამხანაგ კაგანოვიჩს პარტია ჰგზავნიდა, იგი ბრწყინვალედ ამართლებდა მასზე დაწყარებულ იმედებს. ეს ჭკვიდაც იქნას საბჭოთა კავშირის მშრომელებმა. ამით აიხსნება ის აღტაცებული ტრიბუნა, რომელიც გამოჩინდა დეპუტატმა მისი კანდიდატურის დასახელებისას.

უდიდესი ენტუზიაზმით შეხვდნენ თბილისის მაუდის ფაბრიკის მუშა-მოსამსახურენი თავდაცვის ჩრდილოეთ ოლქის სამხედრო კომისრის, საბჭოთა კავშირის პირველი მარშალის, ამხანაგ **სტალინის** სახელზე, სადაც ისინი სწერენ:

„ძვირფასო ამხანაგო **სტალინ!** ჩვენთვის არ არის იმაზე უფრო მაღალი პატივი და უფრო დიდი ბედნიერება, ვიდრე ის, რომ ხმა მივცეთ ჩვენი საყვარელი ბელადის კანდიდატურას. შენს სახელთან დაკავშირებულია მთელი ჩვენი ცხოვრება, შენს სახელთან დაკავშირებულია ყველა ის დიადი გამარჯვება, რომლებიც საბჭოთა ხალხმა მოიპოვა.

შენ მრავალი წლის წინათ საფუძვლები ჩაუყარე საქართველოს და კავკასიის ბოლშევიკურ ორგანიზაციებს, თავს უყრიდი რა ბოლშევიზმის დიადი დროშის ქვეშ ბაგრატიონთ და დაბეჩავებულთ.

დაახლოებით ორმოცი წლის წინათ ჩვენი ქარხნის მუშათა პირველ არალეგალურ წრეებში შენ გვხედავდი სიძულვილს მეფის თვითმპყრობელობისადმი, გვამზადებდი ბრძოლებისათვის კაპიტალიზმის წინააღმდეგ იერიშის მისატანად.

ყველგან და ყოველ ადგილას, სადაც კი შენ მაწვნე არ უნდა ყოფილიყავი, სძლევდი რა უდიდეს სიძნელეებს, შენ აღაგზნებდი მუშათა კლასს კაპიტალის დამხობისათვის სახრომოელებად, ახალი, ბედნიერი ცხოვრებისათვის საბრძოლველად, სადაც არ იქნებოდნენ ექსპლოატატორები, და იქნებოდნენ მუქთახორები. და რევოლუციური ბრძოლის თქმა, რომელიც შენ ათეული წლების წინათ დასთესე, საუცხოო ნაყოფი გამოიღო. ეს ნაყოფია მილიონობით საბჭოთა ადამიანების დღევანდელი ბედნიერი ცხოვრება, მსოფლიოში პირველი სოციალისტური სახელმწიფოს ურყევი ძლიერება, ყოველივე ეს, რაც მშრომელებს სოციალიზმის გამარჯვებამდე მიიყვანა.

ჩვენი ქარხანა ატარებს იმ ადამიანის სახელს, რომელიც წარმოადგენს მთელი მსოფლიო პროლეტარიატის იმედს, იმ უდიდესი ადამიანის სახელს, რომლის ბრძნულად ხელმძღვანელობით ჩვენ მოვიპოვეთ სიხარულით აღსავსე ბედნიერი ცხოვრება, ჩვენი ქვეყანა გადავაქციეთ მძლავრ ულტიმატ სახელმწიფოდ, გავანადგურეთ ტროცკისტები, ზინოვიეველი და ბუხარინელი მოღალატენი, ჯასუშები და მავნებლები. დიდი **სტალინის** ხელმძღვანელობით ჩვენი ქვეყანა გამარჯვებიდან გამარჯვებისაკენ მიდის.

მე შემომქვს წინადადება წამოვაყენოთ ჩვენს კანდიდატად კავშირის საბჭოში ხალხთა დიდი ბელადი — ჩვენი მამა და მასწავლებელი ამხანაგი **სტალინი.**

შემომაქვს წინადადება ვთხოვოთ ამხანაგ **სტალინს** დაგვეთანხმოს კენჭი იყაროს სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს წევრობაზე ჩვენს საარჩევნო ოლქში.

გაუმარჯოს დიად საბჭოთა კავშირს!

გაუმარჯოს მსოფლიო პროლეტარიატის ბელადს, ჩვენს მამას და მასწავლებელს—ამხანაგ **სტალინს!**

მჭეხარე ოვაციით, ხანგრძლივი ტაშით უპასუხა კრებამ ამხანაგ ქაფიანიძის წინადადებას. მძლავრი „ეშა“ ჰქუხს სამფრთიანი. სამფრთიანი, ორკეტიანი ასტილიერი „ინტერნაციონალის“. ადამიანები, რომლებიც გაჯერებულია სამქროს ვეებერთელა მოედანი, რომელიც დგანან დახვრებზე ან აქ შესაკეთებელ ორთქლმავლებზე, მისასალმებელი შეძახილებით, მჭეხარე ტაშით იწონებენ წინადადებას — წამოაყენებენ იქნას ამხანაგი **სტალინის** კანდიდატურა კავშირის საბჭოს დეპუტატად.

შემდეგ სიტყვას ლებულობს პატივსაცემი ელვარება ალისფერი ტილო: „გაუმარჯოს მსოფლიო **პროლეტარიატის** ბელადს—დიდ **სტალინს!**“

5.000 კაცი შეიკრიბა აქ. რათა განეხილოთ და დაესახელოთ კანდიდატური სსრ კავშირის უზენაეს საბჭოში.

აი რატომ არის, რომ ჩვენს კანდიდატად კავშირის საბჭოს დეპუტატობისათვის ვასენებთ ჩვენს მშობლიურ მასწავლებელს, მსოფლიო პროლეტარიატის ბელადს **იოსებ ბესარიონის-ძე სტალინს** და გთხოვთ შენ, ამხანაგო **სტალინ,** დათანხმდე კენჭი იყარო კავშირის საბჭოს დეპუტატობაზე ჩვენი საარჩევნო ოლქიდან.

რომელმა საარჩევნო ოლქმაც არ უნდა გაგზავნოს შენ, ამხანაგო **სტალინ,** სსრ კავშირის უზენაეს საბჭოში—შენ იქნები მთელი მრავალეროვანი საბჭოთა ქვეყნის არჩეული.

საბჭოთა ხალხი, მეცხოვრე დარაზმული **ლენინ-სტალინის** საყვარელი პარტიისა და თავისი დიდი ბელადის ირგვლივ, გაჰსწევს კომუნიზმის ახალი გამარჯვებებისაკენ.

გაუმარჯოს ჩვენს მძლავრ, მშვენიერ სოციალისტურ სამშობლოს!

გაუმარჯოს ჩვენს სახელოვან უძლეველ ბოლშევიკურ პარტიას!

გაუმარჯოს ჩვენს საყვარელ ბელადს, მასწავლებელს, მამას და მეგობარს—დიდ **სტალინს!**“.

სსრ კავშირის უზენაეს საბჭოში დასახელებული არიან ყველაზე ღირსეულნი ღირსეულთა შორის

სტალინის სახელობის ორთქლმავალ-ვაგონ-სარემონტო ქარხნის მუშები, ინჟინრები, ტექნიკოსები და მოსამსახურეები—

ხალხთა ბელადს ამხანაგ სტალინს

ერთსულოვნად გადასწყვეტის რა თავის წინასაარჩევნო კრებაზე წამოაყენონ დიდი **სტალინის** კანდიდატურა სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს დეპუტატობისათვის **სტალინის** სახელობის ორთქლმავალ-ვაგონ-სარემონტო ქარხნის მუშებმა, ინჟინრებმა, ტექნიკოსებმა და მოსამსახურეებმა, რომელნიც შეიკრიბნენ ოთხი ათასი კაცის რაოდენობით,—უდიდესი აღფრთოვანებით მიიღეს წერილი ამხანაგ **სტალინის** სახელზე, სადაც ისინი სწერენ:

„ძვირფასო ამხანაგო **სტალინ!** ჩვენთვის არ არის იმაზე უფრო მაღალი პატივი და უფრო დიდი ბედნიერება, ვიდრე ის, რომ ხმა მივცეთ ჩვენი საყვარელი ბელადის კანდიდატურას. შენს სახელთან დაკავშირებულია მთელი ჩვენი ცხოვრება, შენს სახელთან დაკავშირებულია ყველა ის დიდი გამარჯვება, რომლებიც საბჭოთა ხალხმა მოიპოვა.

შენ მრავალი წლის წინათ საფუძვლები ჩაუყარე საქართველოს და კავკასიის ბოლშევიკურ ორგანიზაციებს, თავს უყრიდი რა ბოლშევიზმის დიადი დროშის ქვეშ ბაგრატიონთ და დაბეჩავებულთ.

დაახლოებით ორმოცი წლის წინათ ჩვენი ქარხნის მუშათა პირველ არალეგალურ წრეებში შენ გვხედავდი სიძულვილს მეფის თვითმპყრობელობისადმი, გვამზადებდი ბრძოლებისათვის კაპიტალიზმის წინააღმდეგ იერიშის მისატანად.

ყველგან და ყოველ ადგილას, სადაც კი შენ მაწვნე არ უნდა ყოფილიყავი, სძლევდი რა უდიდეს სიძნელეებს, შენ აღაგზნებდი მუშათა კლასს კაპიტალის დამხობისათვის სახრომოელებად, ახალი, ბედნიერი ცხოვრებისათვის საბრძოლველად, სადაც არ იქნებოდნენ ექსპლოატატორები, და იქნებოდნენ მუქთახორები. და რევოლუციური ბრძოლის თქმა, რომელიც შენ ათეული წლების წინათ დასთესე, საუცხოო ნაყოფი გამოიღო. ეს ნაყოფია მილიონობით საბჭოთა ადამიანების დღევანდელი ბედნიერი ცხოვრება, მსოფლიოში პირველი სოციალისტური სახელმწიფოს ურყევი ძლიერება, ყოველივე ეს, რაც მშრომელებს სოციალიზმის გამარჯვებამდე მიიყვანა.

ჩვენი ქარხანა ატარებს იმ ადამიანის სახელს, რომელიც წარმოადგენს მთელი მსოფლიო პროლეტარიატის იმედს, იმ უდიდესი ადამიანის სახელს, რომლის ბრძნული ხელმძღვანელობით ჩვენ მოვიპოვეთ სიხარულით აღსავსე ბედნიერი ცხოვრება, ჩვენი ქვეყანა გადავაქციეთ მძლავრ ულტიმატ სახელმწიფოდ, გავანადგურეთ ტროცკისტები, ზინოვიეველი და ბუხარინელი მოღალატენი, ჯასუშები და მავნებლები. დიდი **სტალინის** ხელმძღვანელობით ჩვენი ქვეყანა გამარჯვებიდან გამარჯვებისაკენ მიდის.

მე შემომქვს წინადადება წამოვაყენოთ ჩვენს კანდიდატად კავშირის საბჭოში ხალხთა დიდი ბელადი — ჩვენი მამა და მასწავლებელი ამხანაგი **სტალინი.**

შემომაქვს წინადადება ვთხოვოთ ამხანაგ **სტალინს** დაგვეთანხმოს კენჭი იყაროს სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს წევრობაზე ჩვენს საარჩევნო ოლქში.

გაუმარჯოს დიად საბჭოთა კავშირს!

გაუმარჯოს მსოფლიო პროლეტარიატის ბელადს, ჩვენს მამას და მასწავლებელს—ამხანაგ **სტალინს!**

მჭეხარე ოვაციით, ხანგრძლივი ტაშით უპასუხა კრებამ ამხანაგ ქაფიანიძის წინადადებას. მძლავრი „ეშა“ ჰქუხს სამმწოთა. სამმრთიანი, ორკეტიანი ასტილიერი „ინტერნაციონალის“. ადამიანები, რომლებიც გაჯერებულია სამქროს ვეებერთელა მოედანი, რომელიც დგანან დახვრებზე ან აქ შესაკეთებელ ორთქლმავლებზე, მისასალმებელი შეძახილებით, მჭეხარე ტაშით იწონებენ წინადადებას — წამოაყენებენ იქნას ამხანაგი **სტალინის** კანდიდატურა კავშირის საბჭოს დეპუტატად.

შემდეგ სიტყვას ლებულობს პატივსაცემი ელვარება ალისფერი ტილო: „გაუმარჯოს მსოფლიო **პროლეტარიატის** ბელადს—დიდ **სტალინს!**“

5.000 კაცი შეიკრიბა აქ. რათა განეხილოთ და დაესახელოთ კანდიდატური სსრ კავშირის უზენაეს საბჭოში.

აი რატომ არის, რომ ჩვენს კანდიდატად კავშირის საბჭოს დეპუტატობისათვის ვასენებთ ჩვენს მშობლიურ მასწავლებელს, მსოფლიო პროლეტარიატის ბელადს **იოსებ ბესარიონის-ძე სტალინს** და გთხოვთ შენ, ამხანაგო **სტალინ,** დათანხმდე კენჭი იყაროს კავშირის საბჭოს დეპუტატობაზე ჩვენი საარჩევნო ოლქიდან.

რომელმა საარჩევნო ოლქმაც არ უნდა გაგზავნოს შენ, ამხანაგო **სტალინ,** სსრ კავშირის უზენაეს საბჭოში—შენ იქნები მთელი მრავალეროვანი საბჭოთა ქვეყნის არჩეული.

საბჭოთა ხალხი, მეცხოვრე დარაზმული **ლენინ-სტალინის** საყვარელი პარტიისა და თავისი დიდი ბელადის ირგვლივ, გაჰსწევს კომუნიზმის ახალი გამარჯვებებისაკენ.

გაუმარჯოს ჩვენს მძლავრ, მშვენიერ სოციალისტურ სამშობლოს!

გაუმარჯოს ჩვენს სახელოვან უძლეველ ბოლშევიკურ პარტიას!

გაუმარჯოს ჩვენს საყვარელ ბელადს, მასწავლებელს, მამას და მეგობარს—დიდ **სტალინს!**“.

სტალინი—ჩვენი დროშაა

გუშინ საღამოს 6 საათზე შესდგა ხელით,—განაგრძობს ორატორი, — თბილისის, საბერძნეთო უნივერსიტეტის სტუდენტების, პროფესორ-მასწავლებელთა ძმადდგენილობის, მუშებისა და მოსამსახურეების, საერთო კრება, მიძღვნილი კანდიდატურის წამოყენებისადმი სსრ კავშირის უზენაეს საბჭოში.

უკვე 5 საათისათვის სტუდენტებმა იწყეს თავმყრა უნივერსიტეტის ეზოში.

უნივერსიტეტის შენობის შესავალთან ელვარება ალისფერი ტილოს: „გაუმარჯოს მსოფლიო **პროლეტარიატის** ბელადს—დიდ **სტალინს!**“

ა ო რატომ არის, რომ ჩვენს კანდიდატად კავშირის საბჭოს დეპუტატობისათვის ვასენებთ ჩვენს მშობლიურ მასწავლებელს, მსოფლიო პროლეტარიატის ბელადს **იოსებ ბესარიონის-ძე სტალინს** და გთხოვთ შენ, ამხანაგო **სტალინ,** დათანხმდე კენჭი იყაროს კავშირის საბჭოს დეპუტატობაზე ჩვენი საარჩევნო ოლქიდან.

რომელმა საარჩევნო ოლქმაც არ უნდა გაგზავნოს შენ, ამხანაგო **სტალინ,** სსრ კავშირის უზენაეს საბჭოში—შენ იქნები მთელი მრავალეროვანი საბჭოთა ქვეყნის არჩეული.

საბჭოთა ხალხი, მეცხოვრე დარაზმული **ლენინ-სტალინის** საყვარელი პარტიისა და თავისი დიდი ბელადის ირგვლივ, გაჰსწევს კომუნიზმის ახალი გამარჯვებებისაკენ.

გაუმარჯოს ჩვენს მძლავრ, მშვენიერ სოციალისტურ სამშობლოს!

გაუმარჯოს ჩვენს სახელოვან უძლეველ ბოლშევიკურ პარტიას!

გაუმარჯოს ჩვენს საყვარელ ბელადს, მასწავლებელს, მამას და მეგობარს—დიდ **სტალინს!**“.

კრება სტალინის სახელობის ქარხანაში

სტალინის სახელობის ორთქლმავალ - ვაგონ-სარემონტო ქარხნის მუშებს დიდიხანია არ ახსოვთ ისეთი მრავალრიცხოვანი კრება, როგორიც გუშინ გაიმართა. ოთხი ათასი ზენაკაცი, ხარატი, მჭედელი, მსხვერლი—სხვადასხვა სპეციალობის მუშები, ინჟინრები, ტექნიკოსები, მოსამსახურეები შეიკრიბნენ საამფრო. ქარხნის მოედანზე.

აქ არის ახალგაზრდობა, დაეკვალებული საბჭოთა ხელისუფლების განსაკუთრებული წითელმოცვოვანი არმიის სახელოვანი სარდლის—ამხ. ბლიუხერის კანდიდატური.

თამბაქოს ფაბრიკის მუშა-მოსამსახურეთა კრებაზე ერთსულოვნად და ახასხარულებული სარეკორდო ჩაგრა და ძმურად ხელჩამორთმევა ამხ. ვ. მ. ბაქრაძის კანდიდატურა.

ამრიგადის საჭოთ ფაბრიკაში დასახელეს ფაბრიკის საუკეთესო სახანოველის ამხ. მაზანაშვილის, ხოლო ნავთობეულის სარკინიგზო კვანძის მუშა-მოსამსახურეთა კრებაზე—ორდენოსანი მემანქანის ამხ. ა. წიკლაურის კანდიდატურა.

„მცირავის“ №-2 და №-6 ფაბრიკების მუშა-მოსამსახურეებმა დასახელეს საბჭოთა კავშირის გმირის, ცნობილი პოლარული მფრინავის, საპატიო მოქალაქის ამაყი სახელი შეიარდნის—ამხ. ვოდოპიანოვ

მზადება სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს არჩევნებისათვის

ორდენოსანი საქართველოს დედაქალაქის მშრომელებმა განსაკუთრებული აღფრთოვანებითა და ენთუზიაზმით წამოაყენეს თავისი პირველი კანდიდატები

ვასახელებთ სტალინური სახალხო კომისრის ამხ. ლ. მ. კაგანოვიჩის კანდიდატურას

თბილისის დეკოს მუშათა, ინჟინერთა და მოსამსახურეთა კრების რეზოლუცია.

დიდი აღფრთოვანებით ჩაიარა გუშინ ამიერკავკასიის რკინიგზის **თბილისის დეპოს** მუშათა, ინჟინერთა და მოსამსახურეთა კრებამ, რომელიც მიეძღვნა სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატურის განხილვის საკითხს.

დეპოს კოლექტივმა, რომელშიც 900-ზე მეტი კაცია, ერთსულოვნად გადაწყვიტა კავშირის საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად წამოაყენოს სტალინური სახალხო კომისარი ამხ. **ლაზარე მოისეს-ძე კაგანოვიჩი.**

მუშები თავის გამოსვლებში ამ ბოძებენ:

— კავშირის საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად ჩვენ ვასახელებთ **ლაზარე მოისეს-ძე კაგანოვიჩის** ბრძანებას, რომ ვიცნობთ მას, როგორც მტკიცე ბოლშევიკს, ლენინ-სტალინის საქმის, მუშათა კლასის საქმის თავგამოდებით ერთგულს.

ამხანაგი **კაგანოვიჩი** მთელი თავისი სიცოცხლის განმავლობაში ებრძვის ლენინ-სტალინის პარტიის რიგებში ხალხის მტრებს. ლენინ-სტალინის პარტიის ერთგული შვილი, ამხანაგი კაგანოვიჩი ყოველთვის ასრულებდა პარტიის დავალებებს. სტალინის ხელმძღვანელობით ის ებრძოდა ტროცკისტ-ბუხარინელ ანტისახელმწიფოებრივ ბანდას, ხელს უწყობდა სსრ კავშირის ინდუსტრიალიზაციის განხორციელებას, კოლმეურნეობრივი მშენებლობის გამარჯვებას.

ამხანაგი კაგანოვიჩი მთელი თავისი ცნობილი ენერგიით, ორგანიზატორული ნიჭით, ბრძნული სიბრძნით ხელმძღვანელობდა სსრ კავშირის ტრანსპორტის ორგანიზაციას. ამხანაგი კაგანოვიჩის ხელმძღვანელობით ჩვენი ტრანსპორტი ვითარდებოდა და ძლიერდებოდა, ის ემსახურებოდა ხალხის კეთილდღეობის ზრდას, ქვეყნის ეკონომიკური ძალის ზრდას.

ამხანაგი კაგანოვიჩი ჩვენს ქალაქში ხშირად სტუმრობდა. ის ყოველთვის ინტერესდებოდა ჩვენი დეპოს მუშაობით, ჩვენი მუშების ყოფა-ცხოვრებით. ამხანაგი კაგანოვიჩი ჩვენი დეპოს ბევრ მუშას პირადად იცნობს, ბევრ მათგანს ხელს ართმევდა, ბევრ მათგანთან ესაუბრა.

ამხანაგი კაგანოვიჩის სახელი ჩვენი დეპოს მუშებისათვის ძვირფასია. ჩვენ ვამაყობთ, რომ ამხანაგი კაგანოვიჩი ჩვენი ქალაქის საპატიო მოქალაქეა.

ჩვენ მოვუწოდებთ ჩვენი საარჩევნო ოლქის ყველა მშრომელს **მხარი დაუჭიროს** ჩვენს წინადადებას, ხოლო **ლაზარე მოისეს-ძეს** მივმართავთ თხოვნით დასთანხმდეს ქინჭი იყაროს ქალაქ თბილისის სტალინის საარჩევნო ოლქში.

უზენაეს საბჭოში კანდიდატად ვასახელებთ შეუდრეკელ ბოლშევიკს ნ. ი. ეჭოვს

გუშინ 26 კომუნარის სახელობის მანქანათმშენებელი ქარხანაში უდიდესი აღფრთოვანებით ჩატარდა მუშების, ინჟინრებისა და მოსამსახურეების წინასაარჩევნო კრება.

ქარხნის კოლექტივი დაძაბული უურადღებით ისმენდა უპარტიო ოსტატის, 45 წლის საწარმოო სტაჟის მქონე ძველი მუშის დიმიტრი თედორეს-ძე ბაქსიძეოვის სიტყვას.

მე ვაყენებ ნიკოლოზ ივანეს-ძე **ეჭოვის** კანდიდატურას და მხარს ვუჭერ ამ კანდიდატურას. ამხანაგი ეჭოვი მუშაა, იგი გამოსულია პროლეტარული წრიდან. პარტიამ ამხანაგი ეჭოვი უაღრესად პასუხსაგებ უბანზე დააყენა, მიანდო რა მას შინსახკომის ორგანოების ხელმძღვანელობა. ამხანაგი ეჭოვი ბრწყინვალედ ასრულებს საბჭოთა სახელმწიფოს ინტერესთა დაცვის საქმეს, რაც მას აქცს დაკისრებული. ჩვენ ვიცნობთ და გვიყვარს ამხანაგი ეჭოვი იმისთვის, რომ იგი დაუნდობლად ანადგურებს მტრებს, იმისთვის, რომ ის პრის პარტიისა და ხალხის ერთგული შვილი, იმისთვის, რომ იგი შეუდრეკელად და მეცნიერად დგას თავის საგუშაგოზე.

მარგარიტა ბუდაღიანმა, სახარატო საამქროს, სტახანოველმა, საოლქო საარჩევნო კომისიის წევრმა, მშვენივრად გამოხატა მთელი ქარხნის კოლექტივის გრძნობები, როდესაც ამხანაგი ეჭოვის შესახებ სთქვა:

— მე მხარს ვუჭერ ამ წესიწმწიან კანდიდატურას იმიტომ, რომ ამხანაგი ეჭოვი, ამხანაგი **სტალინის**, ერთგული მოწაფეა, იბრძვის ხალხის ბედნიერი და სასიხარულო ცხოვრებისთვის და იცავს საბჭოთა ხალხს მტრების ეერაგული ზრახვებისაგან. საამაყოა გრძნობით ვესაუბრებით გულით, როდესაც ფიქრობ, რომ სწორედ ასეთ ადამიანებს უნდა ვენდოთ ჩვენი ბედი, ასეთ ადამიანებს უნდა ვაძლევდეთ ხმას.

ამხანაგი ეჭოვი ამხანაგ **სტალინის** ხელმძღვანელობით ჩვენი ქვეყანა უმაგრესად გაიფურჩქნა,— ამბობს ამხ. ეჭოვი.

ამხანაგი ეჭოვი ნამდვილი ბოლშევიკია, ის ებრძვის ტროცკისტ-ბუხარინელ ანტისახელმწიფოებრივ ბანდას, ის ხელმძღვანელობდა სსრ კავშირის ხალხთა მეგობრობას. ამიტომ ჩვენ ვამაყობთ ამხანაგი ეჭოვის კანდიდატურით და ვიბრძვით, რომ ამხანაგი ეჭოვი ავირჩიოთ სსრ კავშირის უზენაეს საბჭოში.

ამხანაგი ეჭოვი ჩვენ ვიცნობთ, როგორც ერთგულ ლენინ-სტალინის პარტიის შვილს, ამიტომ ჩვენ ვამაყობთ, რომ ამხანაგი ეჭოვი ჩვენი ქალაქის საპატიო მოქალაქეა

ოქტომბრის შეიარაღებული აჯანყების მომზადება

20 წლის წინათ, 1917 წ. 23 (10) ოქტომბერს, ბოლშევიკურმა პარტიამ ლენინისა და სტალინის წინადადებით მიიღო რეზოლუცია შეიარაღებული აჯანყების მომზადების შესახებ

ვ. ი. ლენინი

წერილი ც. კ-ის წევრებს

ამხანაგებო!

ამ სტრიქონებს ვწერ 24-ს საღამოს, მდგომარეობა უაღრესად კრიტიკულია. ცხადზე უცხადესია, რომ ახლა, უკვე პირმარტივად, აჯანყების დაყოვნება სრკვილს უდრის.

მთელი ძალღონით ვარწმუნებ ამხანაგებს, რომ ახლა ყველაფერი ბალანსზე ჰკიდია, რომ დღის წესრიგში დგას ისეთი საკითხები, როგორიც თათბირები, ყრილობები (თუნდაც ბოლშევიკთა ყრილობები) კი არ სწყვეტენ, არამედ მხოლოდ მასობრივ ხალხები, მასა, შეიარაღებულ მასათა ბრძოლა.

კორნილოველთა ბურჟუაზიულ შეთქმება, ვერხოცკის გადაყენება ცხადჰყოფს, რომ ლოდინი არ შეიძლება. საქიროა, რადაც უნდა დავუჯდეს, დღეს საღამოს, ამასთანავე დაეპატრონოთ პეტროგრადი, განვიაროთ (დავამარცხოთ, თუ წინააღმდეგობა გაგვიწიეს) რუნკრები და ა. შ.

არ შეიძლება ლოდინი!! შეიძლება ყველაფერი დავკარგოთ!!

ახლავე ძალაუფლების აღების ფაქტიურ ხალხის (არა ყრილობის, არამედ ხალხის, ზენინარის ყოველისა პირველ რიგში და გლეხების) დაცვა კორნილოველ მთავრობისაგან, რომელმაც გერხოცკისაგან, როშელმაც გერხოვსკისაგან მეორე შეთქმულება მოაწყო.

ვინ უნდა აიღოს ძალაუფლება?

ამას ამჟამად მნიშვნელობა არა აქვს: დაე, იგი აიღოს სამხედრო-რევოლუციურმა კომიტეტმა „ან სხვა დაწესებულებამ“, რომელიც განაცხადებს, რომ ძალაუფლებას გადასცემს მხოლოდ ხალხის ინტერესების, არშიის ინტერესების (ახლავე საზავო წინადადება), გლეხთა ინტერესების (მიწა ჩამორთმეულ უნდა იქნას დაუყოვნებლივ, კერძო საკუთრება გაუქმდეს), მშიერთა ინტერესების პატივისცემის წარმომადგენელმა.

საქიროა, რომ ყველა რაიონში, ყველა პოლკი, მთელი ძალები ახლავე მობილიზებულ იქნან და დაუყოვნებლივ გაუგზავნონ დელეგაციები სახხორო - რევოლუციურ კომიტეტს, ბოლშევიკთა ც. კ-ს და დაჟინებით მოითხოვონ: არავითარ შემთხვევაში არ დასხდეთ ძალაუფლების ხელში ყრილობის მოსვლამდე, ეს ან იმით, რომ ეს ყრილობა ჯერ კიდევ არ არის სერიოზულად ვაყენებთ საბჭოების მიერ ძალაუფლების დაპყრობის საკითხს, ან იმით, რომ ეს ყრილობა შეიძლება ჯერ არ დასხდეთ ან ღამით.

ისტორია არ პატარებს დაყოფნებას რევოლუციონერებს, რომლებსაც შეეძლოთ გაემარჯვებათ დღეს (და დამხვდილებით გამარჯვების დღეს) და რომლებმაც გასწიეს რისკი ხვალ ეპერის დაკარგვის, გასწიეს რისკი ყველაფრის დაკარგვისა.

დღეს რომ ძალაუფლებას აიღებდა დაელოდებოდით 25 ოქტომბრის ფედერაციის კენჭისყრას, ხალხს უფლება აქვს და ვალდებულია გადასწყვიტოს ასეთი საკითხები არა კენჭისყრით, არამედ ძალით; ხალხს უფლება აქვს და ვალდებულია რევოლუციის კრიტიკულ მომენტებში წარმართოს თავისი წარმომადგენლები, თავისი საუკეთესო წარმომადგენლები კი, და არა უცადოს მათ.

ის დამტკიცა ყველა რევოლუციათა ისტორიამ, და უსაზღვრო ღანძლა-ბილდა რევოლუციონერთა დანაშაულობა, ხელიდან რომ გაეშვათ მომენტი, როცა ალაპ, რომ მთხზე დამოკიდებულია **რევოლუციის ხსნა**, საზავო წინადადების წამოყენება, პეტრის ხსნა, შიმშილისაგან ხსნა, გლეხებისათვის მიწების გადაცემა. მთავრობა მერყეობს. საჭიროა მისი **სამხედროდ განადგურება**, რადაც უნდა დაგვიჯდეს.

გამოსელს დაყოვნება სიკვდილს უდრის.

დაწერილია 1917 წ. 6 ნოემბერს (24 ოქტომბერს).

გმირული წარსულის დოკუმენტები

„ჟვ. ბროშლეების ყარანტინს მუშათა საერთო კრებამ, მოისმინა რა ცნობა ჩვენს ქვეყანაში შექმნილი მდგომარეობის შესახებ, მიიღო გადაწყვეტილება: დაუყოვნებლივ შეიქმნას მუშათა მებრძოლი რაზმი და მოეთხოვოს, მუშათა და ჯარისკაცთა დეპუტატების საბჭოს მიეღოს გადაწყვეტილება ამ რაზმის ორგანიზაციის შესახებ და ჯარისკაცთა დეპუტატების საბჭოს საქმეებით შეიარაღოს მუშათა მებრძოლი რაზმი.

ვინაიდან ბურჟუაზიამ აშკარად გამოაცხადა კონტრრევოლუცია, ე. ი. მშობიარე ქვეყანა ომი, ჩვენ, ვარშავის სარკინიგზო ქარხნის მუშებმა დავადგინეთ — როგორც ერთი კაცი, ფეხზე დავდგეთ ჩვენი სისხლით მოპოვებული თავისუფლების დასაცავად.

1917 წ. 31 აგვისტო“.

(მოსკოვის საოლქო არქივი, საქ. № 42, ფურც. 203).

o

„ჩვენ, ამხანაგობა ალექსეევის, ვიშნიაკოვის, შამშინის მუშებმა, შევიკრიბენით რა საერთო კრებაზე და განვიხილეთ რა ახლანდელ მომენტში ჩვენს ქვეყანაში შექმნილი მდგომარეობა, ერთხმად მივიღეთ შემდეგი რეზოლუცია: მოვითხოვთ დაუყოვნებლივ შეიარაღებულ იქნან რევოლუციური მუშები.

მოსკოვი, 1917 წ. 6 სექტემბერი“.

(მოსკოვის საოლქო არქივი, საქ. № 42, ფურც. 196).

რ. ს.—დ. მ. პ-ის ცენტრალური კომიტეტის 1917 წ. 23 (10) ოქტომბრის სხდომა

საოქმო ჩანაწერი

1.

მოხსენება

ლენინი აღნიშნავს, რომ სექტემბრის დამდეგიდან ემხედა ის აზრი, გულგრილობა აჯანყების საკითხისადმი. ეს კი დაუშვებელია, თუ ჩვენ სერიოზულად ვაყენებთ საბჭოების მიერ ძალაუფლების დაპყრობის საკითხს. ამიტომ უკვე დიდხანა საქიროა ყურადღება მიექცეს საკითხის ტექნიკურ მხარეს. ახლა, აღბათ, დრო საკრძნობლად დაკარგულია.

მაგრამ საკითხი მაინც მწვავედ დგას და გადამწყვეტი მომენტი მოახლოებულია.

საერთაშორისო მდგომარეობა ისეთია, რომ ინიციატივა ჩვენს ხელთ უნდა იყოს.

ის, რასაც ალპრებენ ნარევამდე ჩაბარებისათვის და პატრამდე ჩაბარებისათვის, კიდევ უფრო მეტად გვაიძულებს მივმართოთ გადამწყვეტ მოქმედებებს.

პოლიტიკური მდგომარეობაც ძლიერ მოქმედებს ამ მხრივ. 3—5 ივლისს ჩვენი გადამწყვეტი მოქმედებანი დაიმსხვრეოდა იმის გამო, რომ ჩვენ არ გვეყოლებოდა უმრავლესობა. მას შემდეგ ჩვენი აღმავლობა გივანტური ნაბიჯებით მიდის.

მასების ბოსტებში და გულგრილობა შეიძლება ახსნას იმით, რომ მასები დაიქანცნენ სიტყვებთა და რეზოლუციებით.

უმრავლესობა ახლა ჩვენსკენაა. პოლიტიკურად საქმე ჩვენსკენაა. წყდება ძალაუფლების გადასვლისათვის.

ავარარული განვითარებაც ამ მხრივ მიდის, ვინაიდან ცხადია, რომ საქიროა გმირული ძალები, რათა ჩახშობილ იქნეს ეს მოძრაობა. მთელი მაწის გადასვლის ლენინგრ გლეხების საერთო ლოზუნგად იქცა. ამრიგად, პოლიტიკური ვითარება მზად არის. ხუნდ ვილაპარაკოთ ტექნიკურ მხარეზე. ამაშია მთელი საქმე. ამავე დროს ჩვენ, ობორონცების შემდგომ, მიდრეკილება გვაქვს აჯანყების სისტემატური მომზადება რაღაც პოლიტიკური ცოდვის მაგვარად ჩავთვალოთ.

ლოდინი დამფუძნებელ კრებამდე, რომელიც აშკარაა ჩვენთან არ იქნება, ყაზრია, ვინაიდან ეს ნიშნავს ჩვენი ამოცანის გართულებას.

საოლქო ყრილობით და მინსკიდან მიღებული წინადადებით უნდა ვისარგებლოთ გადამწყვეტ მოქმედებათა დასაწყებად.

პირველად დაიბეჭდა 1922 წ. ჟურნალ „პროლეტარსკაია რევოლუციაში“ № 10. იბეჭდება ოქტომბის ტექსტის მიხედვით.

რ ე ზ ო ლ უ ც ი ა

მილებული რ. ს.-დ. მ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მიერ 1917 წლის 23 (10) ოქტომბერს

ც. კ. აღიარებს, რომ როგორც რუსეთის რევოლუციის საერთაშორისო მდგომარეობა (აჯანყება გერმანიის ფლოტში, როგორც მთელს ევროპაში მსოფლიო სოციალისტური რევოლუციის ზრდის უკიდურესი გამოხატულება, შემდეგ მსოფლიო იმპერიალისტების მიერ ზავის ჩამოგდების მუქარა რუსეთის რევოლუციის ჩახშობის მიზნით), ისე სამხედრო მდგომარეობა (რუსეთის ბურჟუაზიის და კერენსკის კომპანიორთ უკვეული — ყოველივე ეს დღის წესრიგში აყენებს შეიარაღებულ აჯანყებას.

აღიარებს რა ამგვარად, რომ შეიარაღებული აჯანყება აუცილებელია და საკითხი მომწიფებულია, ც. კ. წინადადებას აძლევს პარტიის ყველა ორგანიზაციას იხელმძღვანელონ ამით და ამ თვალსაზრისით განიხილონ და გადასწყვიტონ ყველა პრაქტიკული საკითხები (ჩრდილოეთის ოლქის საბჭოების ყრილობის, პეტერბურგიდან ჯარის გაყვანის, მოსკოვიდან გამოსელებისა და მინსკელების გამოსელებისა და სხვ.).

ახლანდელი ცრუმარქსი მთავრობა, რომელიც ხალხს არ აურჩევია და ხალხის წინაშე პასუხისმგებელი არ არის, უნდა შეიცვალოს ხალხის მიერ აღიარებული მთავრობით, რომელიც არჩეული იქნება მუშათა, ჯარისკაცთა და გლეხთა წარმომადგენლების მიერ და პასუხისმგებელი იქნება ამ წარმომადგენლთა წინაშე.

კრ. ნენ - კორნილოველის მთავრობა უნდა შეიცვალოს მუშათა, ჯარისკაცთა და გლეხთა-დეპუტატების საბჭოების მთავრობით.

ის, რაც თებერვალში არ გაკეთებულა, ახლა უნდა გაკეთდეს.

აისეთი და მხოლოდ ასეთი გზით შეიძლება ზავის, პურის, მიწის, თავისუფლების მოპოვება.

— მუშებო, ჯარისკაცებო, გლეხებო, ყაზხებო, ყველა მშრომელნო!

გინდათ თუ არა, რომ მემამულეთა და კაპიტალისტთა ახლანდელი მთავრობის ნაცვლად ხელისუფლებას სათავეში ჩაუდგეს მუშათა და გლეხთა ახალი მთავრობა?

გინდათ თუ არა, რომ რუსეთის ახალმა მთავრობამ გლეხთა მთხოვნის თანახმად, გამოაცხადოს მიწაზე მემამულეთა საკუთრების გაუქმება და მემამულეთა ყველა მიწები გამოუსყიდველად გადასცეს გლეხთა კომიტეტებს?

გინდათ თუ არა, რომ რუსეთის ახალმა მთავრობამ გამოაქვეყნოს მეფის სამღვდელო ხელშეკრულებანი, ანანას არასამღვდელოებად აღიაროს და ყველა მეომარ ხალხებს სამართლიანი ზავი შესთავაზოს?

გინდათ თუ არა, რომ რუსეთის ახალმა მთავრობამ საბოლოოდ აღაგმოს მხედრობა და სპეკულანტები, რომლებიც განზრახ აშანგებენ შიმშილობასა და ომშეშრობას, ნგრევასა და სიძვრებს?

თუ ეს გინდათ, მოიკრიბეთ მთელი თქვენი ძალები, აღსდექით ყველანი ერთ კაცად, როგორც ერთი კაცი, მოაწყეთ კრებები, ამოირჩიეთ დელეგაციები და მათ საშუალებით აღსუსხეთ თქვენი მოთხოვნანი საბჭოების ყრილობისათვის წარსადგენად, რომელიც ხვალ სხოლში იხსნება.

თუ ყველანი ერთსულოვნად და მტკიცედ იმოქმედებთ, ვერავინ ვერ გაბედავს წინააღმდეგს ხალხის ნებასურვილს. ძველი მთავრობა აღარცს დაუთმობს ახალს მით უფრო მეტად მეციდრონეობასაც, რაც უფრო ძლეერად, დარაზმულად და მძლავრად გამოხვალთ თქვენ, და მაშინ მთელი ქვეყანა გაბედულად და მტკიცედ წავა ხალხთათვის ზავის, გლეხებისათვის მიწის, დამშეულთათვის პურისა და სამუშაოს მოსაპოვებლად.

ძალაუფლებას მუშათა, ჯარისკაცთა და გლეხთა დეპუტატების საბჭოების ხელში უხდა გადავიდეს.

ხელისუფლების სათავეში უნდა იყოს ახალი მთავრობა, რომელიც არჩეული იქნება საბჭოების მიერ, რომლის შეცვლაც შეიძლებოს საბჭოს, რომელიც პასუხისმგებელი იქნება საბჭოების წინაშე.

მხოლოდ ასეთ მთავრობას შეუძლიან უზრუნველჰყოს დამფუძნებელი კრების დროულად მოწვევა.

„რაბოჩი პუტ“ № 44. 1917 წ. 24 ოქტომბერი (6 ნოემბერი) მოწმანება ხელმოწერილი.

რა გვჭირდება?

თებერვალში მეფე ჩამოაგდეს ჯარისკაცებმა და მუშებმა. მაგრამ, დაამარცხეს რა მეფე, მათ არ ისურვეს თავის ხელში აეღოთ ძალაუფლება. მუშებმა და ჯარისკაცებმა, რომელთაც ცუდი მწყობები— ესერები და მენშევიკები ხელმძღვანელობდნენ, ძალაუფლება ნებაყოფლობით გადასცეს მემამულეებისა და კაპიტალისტების კაცებს: მილიუკოვებსა და ლვოვებს, გუჩკოვებსა და კონოვალოვებს.

ეს გამარკვეებულთა საბედისწერო შეცდომა იყო. ამ შეცდომისათვის ახლა სამაგიეროს ზღაპენ ჯარისკაცები ფრონტზე, მუშები და გლეხები ზურგში.

მეფეს რომ ამხობდნენ, მუშებს ეგონათ, რომ მიიღებდნენ პურსა და სამშვიდობოს. მაგრამ ამის ნაცვლად მათ „მიიღეს“ სიძვერა და შიმშილი, ლოკაუტები და უმუშევრობა. რატომ?

— იმიტომ, რომ მთავრობაში სხედან კაპიტალისტებისა და სპეკულანტების კაცები, რომელთაც უნდათ დაიმორჩილონ მუშები არაქათის გამოკლებით.

მეფეს რომ ამხობდნენ, გლეხებს ეგონათ, რომ მიიღებდნენ მიწას. მაგრამ ამის ნაცვლად მათ „მიიღეს“ თავიანთი დეპუტატების დაპატიმრება და დამშეული ექსპედიციები. რატომ?

— იმიტომ, რომ მთავრობაში სხედან მემამულეთა კაცები, რომლებიც გლეხებს არაფრის გულისათვის არ დათმობენ.

მეფეს რომ ამხობდნენ, ჯარისკაცებს ეგონათ, რომ მიიღებდნენ ზავს. მაგრამ ამის ნაცვლად მათ „მიიღეს“ გაჭიანურებული ომი, რომლის გაჭიანურებაც ამასთანავე კადევ მომავალ შემოდგომამდე უნდა. რატომ?

— იმიტომ, რომ მთავრობაში სხედან კაცები ინგლის-საფრანგეთის ბანკირებისა, რომელთათვისაც ხელსაყრელი არ არის ომის „მალე“ დამთავრება, რომლებიც მძარცველურად მდიდრდებიან ომზე.

მეფეს რომ ამხობდა, ხალხს ეგონა, რომ ორი-სამი თვის შემდეგ მოიწვევდნენ დამფუძნებელ კრებას. მაგრამ დამფუძნებელი კრების მოწვევა ერთხელ უკვე გადადებულ იქნა, და ახლა მტრები აწყრანად ემზადებიან მისი საბოლოოდ ჩაშლისათვის. რატომ?

— იმიტომ, რომ მთავრობაში სხედან ხალხის მტრები, რომელთათვისაც ხელსაყრელი არ არის დამფუძნებელი კრების დროზე მოწვევა.

რევოლუციის გამარკვევების შემდეგ ძალაუფლება დარჩა მემამულეებისა და კაპიტალისტების, ბანკირებისა და სპეკულანტების, ჩარჩებისა და მაროდიორების ხელში.— აი რაშია მუშათა და გლეხთა საბედისწერო შეცდომა, აი სად არის ძიზური ახლანდელი უბედურებების ზურგზე და ფრონტზე.

ეს შეცდომა ახლავე უნდა გამოსწორდეს, დადგა მომენტი, როდესაც შემდგომი დაყოვნება რევოლუციის მთელ საქმეს დაღუპვას უქადის.

მემამულეებისა და კაპიტალისტების ახლანდელი მთავრობა უნდა შეიცვალოს მუშათა და გლეხთა ახალი მთავრობით...

20 წლის წინათ. „კრემლის აღების წინ ტროიცკის ჰიშაკთან“ მხატვარ იოონის სურათის რეპროდუქცია. („სოვიეტსკი სპორტ“)

ოქტომბრის აჯანყება

კორნილოვის ამბოხების ჩაქრობამ პეტრის მუშებისა და ჯარისკაცთა ბის მიერ, ჩვენი პარტიის ხელმძღვანელობით, ახალი რევოლუციური ხვიერება გამოიწვია მთელ ჩვენს ქვეყანაში. მასები პირადი გამოცდილებით დარწმუნდნენ იმაში, რომ გვებერლები, მემამულენი და კაპიტალისტები მზად იყვნენ მშრომელთა სისხლით მოირწყონ ქალაქები და სოფლები, ოღონდ კი რევოლუცია გაეხრისით და ქვეყანაში თავისი ძალაუფლება აღედგინათ. მასები დარწმუნდნენ, რომ მენშევიკები და ესერები ბურჟუაზიის პატრონის უკანარჩენებისათვის ყოველგვარ გამცემლობაზე წავიდოდნენ და რომ ჩვენს ქვეყანაში მხოლოდ ერთ პარტიას, ბოლშევიკთა პარტიას შეეძლო უხარი მოეწყო კონტრრევოლუციისათვის წინააღმდეგობის გაწევა.

პეტროგრადში, მოსკოვში, ურალში, უკრაინაში, დონბასში მეტითეტზე, უკარნაში, დონბასში მეტითეტზე, მაღარიოელი, ფეიქარნი, მბეჭდავნი, მატყვეები, რკინიგზელნი აქტიურად ამოძრავდნენ ბურჟუაზიასთან საბრძოლველად. საგანგებო მორიგობა ფართოდ მოეცო მთელ ჩვენს ქვეყანას.

კორნილოველმენიამ საბოლოოდ გაა ქაძტავრა გლეხობის ყველა ილუზია ზავ ლორიგებით მთავრობის ხელდან მიწების მოეპოვებინა. სოფლის წინაშე კვლავ ალიმართა მემამულეთა ბატონობის დაბრუნების საფრთხე. გლეხთა მოძრაობამ მემამულეთა ამური, პურუტყვისა და ინვენტარის დაუყოვნებლივ ჩაბარებისა და ნაკადები სათის გრანდიოზული მასშტაბი მიიღო.

დამსხვრევა ეშელონებისა, რომლებსაც ფაროთოდ მიმართავდა დროებითი მთავრობა, არაფერ ეერ ჩაკრძის მდელვარება, არამედ, პირიქით, ხელი შეუწყო მის შემდგომ გავრცელებას.

აწყებოდა და განსაკუთრებულ სიმწვავეს აღწევდა მეილეობა მოწყობის საკითხი. ზაზრასმით აღნიშნავდა რა, რომ აჯანყების დაყოვნება სიკვდილს ურდის.

ლენინი სწერდა: „კრიზისი მომწიფდა. რუსეთის რევოლუციის მთელი მომავალი სასწორზეა დადებული. ბოლშევიკთა პარტიის მთელი ვალდებულება ამ ფრონტის მთელი ძალების მობილიზებაა და ჯარისკაცთა მასების მომზადება აჯანყებისათვის“. (ლენინი. ტ. 21, გვ. 239).

აჯანყების საკითხი ლენინისა და ცენტრალის წინადადებით განხილულ იქნა ბოლშევიკთა (ც. კ-ის 10 ოქტომბრის (23 ოქტომბრის) სხდომაზე. ცენტრალურმა კომიტეტმა სცნო, „რომ შეიარაღებული აჯანყება გარდუვალია და სავსებით მომწიფდა“ (ლენინი. ტ. 21, გვ. 330).

ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილებამ შეიარაღებული აჯანყების შესახებ ყველა პარტიულ ორგანიზაციის ერთსულოვანი მოწონება და მხარდაჭერა ჰპოვა.

აჯანყების წინააღმდეგ გაიღაშქრეს საზოზარმა მენშევიკებმა და ჩხეიძემ და ზინოვიევმა. ეს ბოლშევიკთა ცენტრალურ კომიტეტის ლენინის ერთ-ერთ ყველაზე ძლიერ მოწინააღმდეგეს, ყოველგვარ ლაპატე, არავითარ საშუალებას არ თაკლობდნენ, რათა ჩაეშალათ პროლეტარიატის რევოლუციის ძლევამოსილი გამარჯვება და შეენარჩუნებინათ ხელისუფლებაში ყოველგვარი გამცემლობა, ყოველგვარი

ՀՈՒՆԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐԿԱՅԻՆ ՀԱՄԱՁԱՅՆԱԳՐԻ ՆԱԽԱԳԻԾԸ

Ազատ և անկախ Հունաստանի Հանրապետություն

(ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ)

Հունաստանի ժողովուրդը, որ ստեղծել է ազատ և անկախ պետություն, ձգտելով ամրապնդել ժողովրդավարական կարգերը, ապահովել ժողովրդի ազատությունն ու բարեկեցությունը, ինչպես նաև խաղաղ և բարեկամական հարաբերություններ հաստատել բոլոր ժողովուրդների հետ, ընդունում է հետևյալ Սահմանադրությունը.

Ա. ՀՈՒՆԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՐԳԸ

Հոդված 1. Հունաստանի պետական կարգը հանրապետական է։ Հանրապետության իշխանությունը պատկանում է ժողովրդին։

Հոդված 2. Հունաստանի Հանրապետության տարածքը անբաժանելի է։ Ոչ մի մասը չի կարող օտարվել կամ միանալ մեկ այլ պետության։

Հոդված 3. Հունաստանի Հանրապետության պետական լեզուն հունարենն է։

Հոդված 4. Հունաստանի Հանրապետության պետական զինանշանը պատկերում է ծովի ալիքների վրայով սլացող առագաստանավ, որի վրա ծածանվում է Հունաստանի պետական դրոշը։

Հոդված 5. Հունաստանի Հանրապետության մայրաքաղաքը Աթենքն է։

Հոդված 6. Հունաստանի Հանրապետության պետական տոներն են՝ Անկախության տոնը՝ մարտի 25-ը, Հանրապետության տոնը՝ մարտի 28-ը, Սահմանադրության տոնը՝ հունիսի 1-ը, Ազգային տոնը՝ հոկտեմբերի 28-ը։

Բ. ՀՈՒՆԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՔԱՂԱՔԱՑԻՆԵՐԸ

Հոդված 7. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողի վրա, կամ որի հայրը հունական հայրենի հողի վրա է ծնվել։

Հոդված 8. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողի վրա է ծնվել։

Հոդված 9. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 10. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 11. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 12. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 13. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 14. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 15. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 16. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 17. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 18. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 19. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 20. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 21. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 22. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 23. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 24. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 25. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 26. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 27. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 28. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 29. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 30. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 31. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 32. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 33. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 34. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 35. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 36. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 37. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 38. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 39. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 40. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 41. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 42. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 43. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 44. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 45. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 46. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 47. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 48. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 49. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 50. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 51. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 52. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 53. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 54. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 55. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 56. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 57. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 58. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 59. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 60. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 61. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 62. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 63. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 64. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 65. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 66. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 67. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 68. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 69. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 70. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 71. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 72. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 73. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 74. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 75. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 76. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 77. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 78. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 79. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 80. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 81. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 82. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 83. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 84. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 85. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 86. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 87. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 88. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 89. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 90. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 91. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 92. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 93. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 94. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 95. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 96. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 97. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 98. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 99. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 100. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 101. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 102. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 103. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 104. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 105. Հունաստանի Հանրապետության քաղաքացի է համարվում նաև յուրաքանչյուր անձ, որ ծնվել է հունական հայրենի հողից դուրս, եթե նրա հայրը հունական հայրենի հողից դուրս է ծնվել, սակայն նա ունեցել է հունական հայրենի հող, որտեղ նրա հայրը ծնվել է։

Հոդված 106. Հունաստանի